

[Taanquist]

Der er en tredje indfaldsvinkel, arbejdsministeren kunne have anlagt, og det er det forhold, LO gentagne gange har fremført, at langt størstedelen af udgifterne til forbedring af arbejdsmiljøet vil udmøntes i nye arbejdspladser. Alene det forhold burde medføre, at regeringen kastede sig ud i løsningen af alle arbejdsmiljøspørgsmål.

Det har været temmelig vanskeligt for mig at finde ud af nøjagtigt, på hvilket stadium vi befinder os på arbejdsmiljøområdet. Vi ved, at en række bekendtgørelser er enten trukket tilbage eller under revision. Men hvormod alting er, så sker der i hvert fald for tiden en opbremsning af arbejdsmiljøindsatsen, og det er dobbelt farligt, fordi truslerne fra arbejdsmiljøet udvikler sig med rivende hast. Det kræver stadig nye indsatser blot for at holde sig på højde med udviklingen, og derfor vil enhver opbremsning virke som en tilbagegang. Og nu er der ikke blot tale om en opbremsning eller en stagnation. Der er tale om en faktisk reduktion af indsatsen, og det vil få alvorlige konsekvenser for arbejdsmiljøet i Danmark.

Vi kan blive tvunget til at give arbejdsministeren ret på ét punkt, nemlig at det kan blive nødvendigt med en noget mere behersket udvikling på de velfærdsprægede områder, selv om det kan være vanskeligt at foretage en afgrænsning mellem velfærdsforanstaltninger og faktorer, der har indflydelse på det psykiske arbejdsmiljø. Man kan være i tvivl, men arbejdsministeren er åbenbart ikke i tvivl.

Der er én ting, vi kan være enige med ministeren i, nemlig at målet er, at arbejdsmiljøproblemer løses på den enkelte virksomhed i samarbejde mellem ledelsen og de ansatte. Det er vi enige i er en ideel model for løsning af opgaverne, hvad erfaringerne også viser, for vi er faktisk på den måde nået langt på arbejdsmiljøområdet her i landet. Det medfører imidlertid, at ingen af de 2 parter, der skal finde frem til løsningerne, har ansvaret for de samfundsøkonomiske konsekvenser af de foranstaltninger, de gennemfører eller undlader at gennemføre.

Der er ingen tvivl om, at såvel arbejdstageren som arbejdsgiveren er åben over for de problemer af økonomisk eller anden art, virksomhederne må kæmpe med. Til gengæld findes der ikke noget incitament for arbejdsgiveren til at gå ind i opgaver, der medfører

udgifter for ham, hvis gevinsten udelukkende tilfalder det offentlige. Det kan derfor være nødvendigt at overveje en anden finansiering af de udgifter, der følger af et dårligt arbejdsmiljø, og som i dag udelukkende påhviler det offentlige. En afgift på dårligt arbejdsmiljø vil give virksomhedsejerne en økonomisk interesse i at skabe et godt arbejdsmiljø. Jeg vil i den forbindelse bemærke, at de bøder, der gives for overtrædelse af arbejdsmiljøloven, ikke står i noget rimeligt forhold til skadernes omfang.

Arbejdsministeren har besluttet at nedlægge § 9-sikkerhedskurserne på administrationsområdet. Jeg skal ikke udelukke, at der vil kunne findes områder, hvor sikkerhedskurserne skal ændres, måske endda afkortes, men at afskaffe dem generelt inden for administrationsområdet vil være en fejltagelse. Netop inden for dette område findes der mange nye former for påvirkninger, hvis virkninger både på kort og lang sigt er ukendte. Arbejdsministeren har i øvrigt selv været inde på, at nogle af dem giver økonomiske problemer, men har åbenbart glemt det igen. I øvrigt vil jeg gerne vide, hvorledes arbejdsministeren vil skelne mellem en kontorarbejder på administrationsområdet og på et fabrikskontor.

Arbejdsministeren lægger vægt på, og det gør vi også, at problemerne løses på virksomhederne i samarbejde mellem ledelsen og de ansatte. Heri er vi altså enige, men det bliver unægtelig noget lettere for ledelsen, når de ansatte ikke må uddanne sig i sikkerhedsspørgsmål. Hvordan skal arbejdstagerne vide noget om arbejdsmiljø, når de ikke engang må deltage i kursusvirksomhed i 32 timer?

Jeg skal ikke udelukke, at der kan have været gennemført kurser med et mindre heldigt indhold. Det kan have mange årsager. Jeg ved ikke, hvem der tilrettelægger kursusprogrammerne, men hvis der laves kurser med et tåbeligt indhold, kunne man så ikke tale med dem, der har lavet kurserne, i stedet for bare at nedlægge dem? Vi mener, at arbejdsministeren bør udarbejde et forslag til en ændret § 9-uddannelse for administrationsområdet og iværksætte undersøgelser af behovet for nyt indhold af § 9-sikkerhedsuddannelserne inden for butiksområdet.

Jeg har ikke beskæftiget mig ret meget med de faktiske arbejdsmiljøtrusler, og det